

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 148803 22 Gž

Novi Travnik, 31.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca, Suada Kahrić predsjednica vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JU Bolnica Travnik, zastupana po punomoćniku Irsanu Kukiću, advokatu iz Travnika protiv tuženih 1. E.K. iz B., 2. Dž.K. iz B. i 3. R.K. iz B., svi zastupani po punomoćniku Sadiku Hoti, advokatu iz Sarajeva, radi isplate duga na ime troškova specijalizacije, v.s. 51.669,96 KM, te protutužbenog zahtjeva utvrđenja ništavosti ugovora, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 148803 18 P od 03.11.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.05.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Ukida se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 P 148803 18 P od 03.11.2021. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom odlučeno je:

Utvrđuje se da je Ugovor o specijalizaciji iz ginekologije i akušerstva 10-6957 od 30.09.2014. godine raskinut.

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno isplate iznos od 40.870,23 KM na ime povrata dijela iznosa naknada i troškova koje je prvotužena primila za vrijeme specijalizacije u periodu od 30.09.2014. godine do 28.09.2016. godine, kao i drugih troškova koje je tužitelj isplatio u vezi specijalizacije prvotužene po ugovoru o specijalizaciji iz ginekologije i akušerstva broj 10-6957 od 30.09.2014. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 12.02.2018. godine, pa do konačne isplate, kao i da tužitelju solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 7.162,01 KM, a sve u roku od 30 dana od dana prijema pismenog otpiravka presude, dok u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja kao i zahtjev za dosudu troškova parničnog postupka odbija se kao neosnovan.

Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev tuženih a koji glasi:

„Utvrdjuje se da je odredba tačke 3. Ugovora o specijalizaciji iz ginekologije i akušerstva 10-6957 od 30.09.2014. godine pravno ništava, te ne proizvodi pravne posljedice.“

Na ovu presudu žalbu su blagovremeno uložili tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa zahtjevom da drugostepeni sud žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači na način da žalbu uvaži tako što će udovoljiti protiv tužbenom zahtjevu kojim tužena traži sud utvrdi djelimičnu ništavost i to: člana 1. tačka e.) u dijelu u kojem je utvrđena obaveza da na poslovima kod tužitelja ostane duplo vrijeme, koliko je trajanja njena specijalizacija, odnosno preko ugovorenog trajanja rada u odnosu na trajanje specijalizacije (2 godine), te tačke 3. Ugovora o specijalizaciji u cijelosti, a u suprotnom uvaži prigovor zastare obzirom da se radi o potraživanjima iz radnog odnosa, te tužitelja odbije za sva potraživanja, plaće isplaćene prije 05.11.2015. godine, odnosno zastarjela su potraživanja koja tužitelj traži iz 2014. godine te do 05.11. 2015.godine, te da tužitelja odbije sa tužbenim zahtjevom preko iznosa 4.230,28 KM, koji iznos se dobije kada se iznos bruto plaća od 40.870,23 KM umanjati za iznos od 26.935,25 KM, koliko je tuženoj isplaćeno u bruto iznosu za vrijeme rada u matičnoj kući, te iznos od 6.968,43 KM ostvaren po osnovu dežura a u periodu specijalizacije, te za neisplaćenu naknadu za topli obrok u iznosu od 2.736,27 KM, a u odnosu na drugo i treće tužene odbije tužbeni zahtjev u cijelosti zbog nedostatka pasivne legitimacije, a u protivnom da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati istom sudu, ali drugom sudcu, na ponovni postupak i odlučivanje.

U obrazloženju žalbe navodi kako je prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 8. i 191. st. 4 Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, jer prvostepeni sud nije odlučio o cijelom protivtužbenom zahtjevu tuženog a koji se odnosi na član 1. t. e Ugovora o specijalizaciji. Nadalje u žalbi navodi da prvostepeni sud nije cijenio činjenicu da drugo i treće tuženi nisu potpisnici ugovora, zbog čega su istakli prigovor pasivne legitimacije, a o čemu prvostepeni sud nije dao bilo kakvo obrazloženje. Nadalje u žalbi navodi da prvostepeni sud uopće nije cijenio niti je obrazložio istaknuti prigovor zastare potraživanja, koji su tuženi istakli, shodno odredbi člana 115. Zakona o radu F BiH, niti je cijenio činjenicu da tužiteljica nije posjedovala poseban Pravilnik, niti je pitanja međusobnih prava i obaveza iz oblasti stručnog usavršavanja uredila postojećim Pravilnikom o radu, na šta je obvezuje odredba člana 31. Zakona o radu F BiH, a zbog čega prvostepena presuda nema valjanog obrazloženje u smislu odredbe člana 191. st. 4. ZPP-a. Ističe da se nepotpuno i nepravilno utvrđeno činjenično stanja pored utvrđenja zastarjelosti ne utvrđivanja ništavosti člana 1. t. e Ugovora i pasivne legitimacije drugo i treće tuženog, još ogleda i u činjenici da prvostepena odluka isplatu plaća i svih drugih davanja prihvata kao dokaz o nastanku, uzroku i visini štete, iako uopće nisu predloženi niti provedeni dokazi na navedene okolnosti od strane tužitelja. Zbog naprijed pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je pogrešno cijenio odredbe zaključenog Ugovora o specijalizaciji, Pravilnika o specijalizacijama i subspecijalizacijama, te odredbe člana 31. i 82. Zakona o radu, odredbe člana

15. 103. i 121. Zakona o obligacionim odnosima, kao i odredbe člana 23. Opće deklaracije o ljudskim pravima, te odredbe Ustava F BiH o garantovanim pravima na rad i isplati plaće.

Tužitelj je u odgovoru na žalbu osporio sve žalbene razloge i prigovore tuženih, navodeći kako nije bilo povreda odredaba parničnog postupka na način kako se u žalbi navodi, da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, a na temelju čega pravilno je primijenjeno materijalno pravo.

Nakon što je ispitao prvostepenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba tuženog je osnovana.

Osnovano se u žalbi tuženih ukazuje da prvostepeni sud na osnovu izvedenih dokaza nije odlučio i dao svoje obrazloženje o svim prigovorima i zahtjevima tuženih, zbog čega je povrijedio odredbe člana 8. i 191. st. 4 Zakona o parničnom postupku F BiH. Naime, tužitelji su već u odgovoru na tužbu, a u i svom završnom izlaganju istakli prigovor pasivne legitimacija u odnosu na drugo i treće tužene, ali o ovom prigovoru prvostepeni sud nije dao nikakvo obrazloženje, iako je sve tužene obavezao na isplatu spornog iznosa. Također tužitelj je na glavnoj raspravi od 19.05.2021. godine istakao prigovor zastare potraživanja tužitelja shodno odredbi člana 115. Zakona o radu, ali prvostepeni sud ni ovom prigovoru nije u svojoj presudi dao bilo kakvo obrazloženje. Nadalje u pogledu protutužbenog zahtjeva tuženih za utvrđenje ništavosti odredbe člana 1. t. e) Ugovora o specijalizaciji od 30.09.2014. godine, prvostepeni sud nije dao nikakvo obrazloženje zbog čega nije odlučio o ovom zahtjevu tužitelja.

Name, iz stanja spisa proizilazi da je tuženi u podnesku od 27.05.2019. godine, podnio protivtužbeni zahtjev kojim je tražio da se utvrdi da su odredbe Ugovora o specijalizaciji od 30.09.2014. godine pravno ništave i da ne proizvode pravno dejstvo. U toku postupka tuženi je na pripremnom ročištu od 06.02.2020. godine uredio svoj protivtužbeni zahtjev na način da traži da se određuje da je odredba tačke 3. Ugovora specijalizaciji pravno ništava. Nadalje na glavnoj raspravi od 19.05.2021. godine, punomoćnik protivtužitelja je naveo da: "ostaje u cijelosti kod navoda iz protutužbe, i navoda iznijetih u dosadašnjem dijelu postupka s tim da tuženi sada uređuju protutužbeni zahtjev na način da isti reduciraju, pa umjesto ništavosti cijelog Ugovora o specijalizaciji, traži da sud utvrdi djelimičnu ništavost ugovora i to člana 1. tačka e) kojom je utvrđena obaveza tužene da ostane duplo vrijeme koliko je trajala njena specijalizacija, te člana 3. Ugovora o specijalizaciji u cijelosti." U pogledu ovakvog mijenjana protivtužbenog zahtjeva u toku postupka, prvostepeni sud se morao navesti zbog čega je odbio zahtjev tuženih

samo u odnosu na odredba član 3. Ugovora specijalizaciji, a zašto nije prihvatio odlučivati i o ništavosti odredbe člana 1. tačka e) Ugovora. Također prvostepeni sud se nije očitovao o prigovoru prebijanja koji je tuženi istakao u podnesku od 27.05.2019. godine a koji je predložio ukoliko sud odbije tužene sa protivtužbenim zahtjevom, nego je samo u svojoj presudi paušalno naveo "Sve druge prigovore tuženih, kojim se aludira na činjenicu da tužitelj svoja prava crpi iz Zakona o radu F BiH, te prigovora preboja potraživanja ovaj sud odbacuje i neće posebno obrazlagati iz razloga što je evidentno da se radi o klasičnom obligaciono pravnom odnosu iz kojih pozitivnih odredbi naprijed citiranih tužitelj i crpi osnov svog tužbenog zahtjeva."

Dakle, prvostepeni sud nije izvršio ocjenu izvedenih dokaza u smislu odredbe člana 8. i 123. ZPP-a, a koji su od odlučnog značaja za potpuno i pravilno činjenično utvrđenje, pa time i pravilnu primjenu materijalnog prava, te kako se radi o povredama odredaba Zakona o parničnom postupku koje nije u mogućnosti otkloniti u žalbenom postupku, pa ni na raspravi pred drugostepenim sudom, to se zbog istih mora ukinuti

odluka prvostepenog suda i vratiti na ponovni postupak shodno odredbi člana 227. st. 2. ZPP-a.

Članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisana je obaveza suda da obrazloži zahtjeve stranaka i njihove navode o činjenicama na kojima se zasniva svoj zahtjev, obrazloži dokaze i da njihovu cjelovitu ocjenu i navede propise na kojima je odluka zasnovana. Obrazloženje odluke između ostalog, mora sadržavati ocjenu svih izvedenih dokaza shodno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku i jasne razloge zbog kojih je sud nekom dokazu poklonio vjeru, a drugima nije i tako objektivizirati svoje slobodno uvjerenje propisano članom 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku, jer je samo tako obrazložena odluka podobna za preispitivanje po izjavljenom pravnom lijeku.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će imati u vidu primjedbe ovog suda, te će ponovno zakazati glavnu raspravu i raspraviti sporni odnos u skladu sa odredbama predmetnog Ugovora o specijalizaciji i odgovarajućih materijalno pravnih propisa, pa će ponovnim izvođenjem već izvedenih dokaza, te nakon toga njihovom ocjenom na način kako propisuje odredba člana 8. i 123. Zakona o parničnom postupku, donijeti pravilnu i zakonitu odluku. Istovremeno ovom odlukom ostavlja se prvostepenom sudu da o troškovima žalitelja nastalim povodom pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci u smislu odredbi člana 397. stav 3. citiranog zakona.

Predsjednica vijeća
Suada Kahrić

